

TRANH TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM

SỰ TÍCH ĐẮM MỘC

Biên soạn: Hoàng Khắc Huyền

 NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

SỰ TÍCH ĐÀM MỤC TẶNG

SỐ

HỌC 200 - 200

Tác giả: Hoàng Khắc Huyền

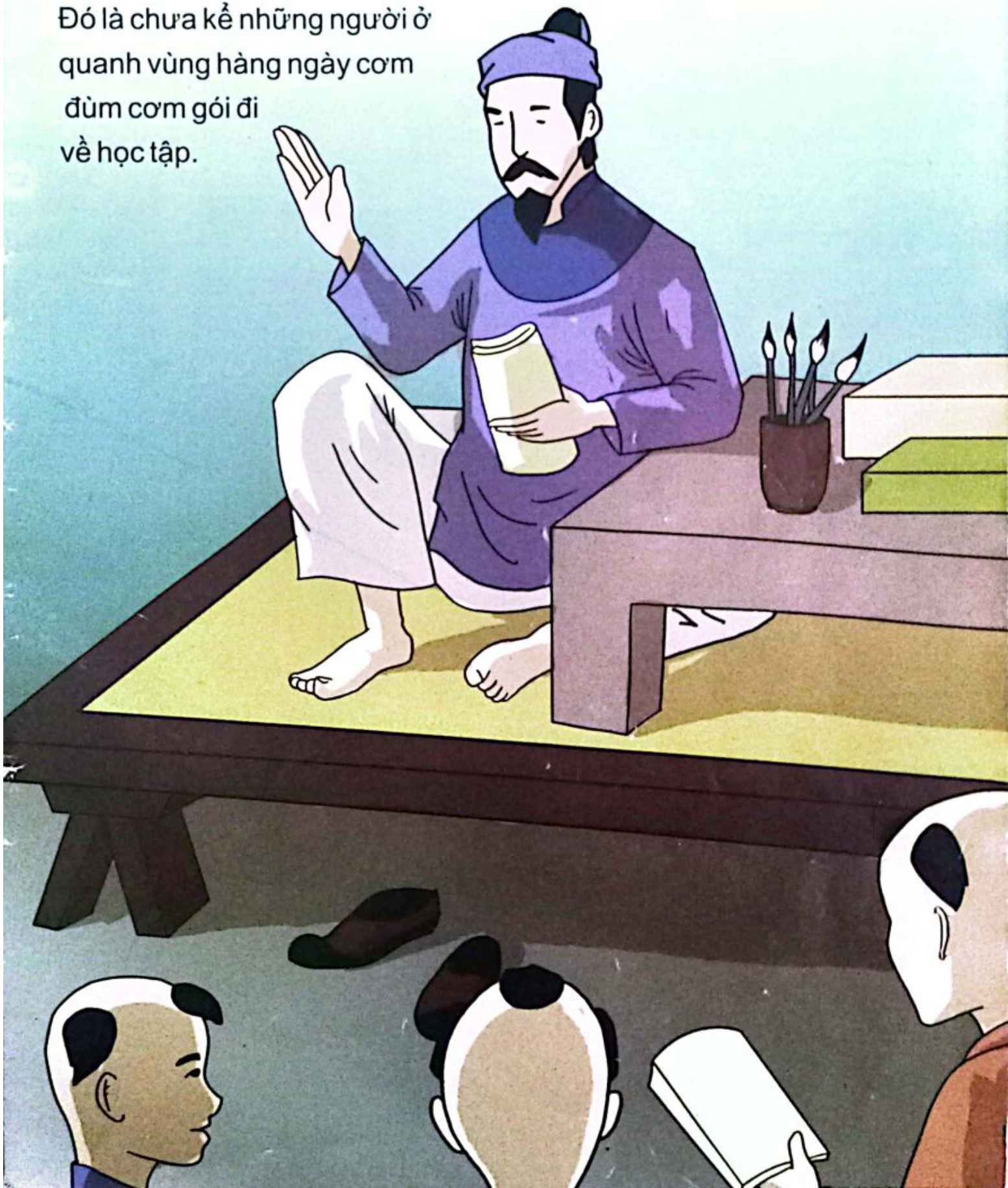
Ngày ấy vào đời nhà Trần có một cụ đồ nho ở xã Quang Liệt tên là Chu Văn An. Học vấn của cụ sâu và rộng. Cũng vì tiếng tăm của cụ truyền khắp mọi nơi nên học trò xa gần đến học rất đông.

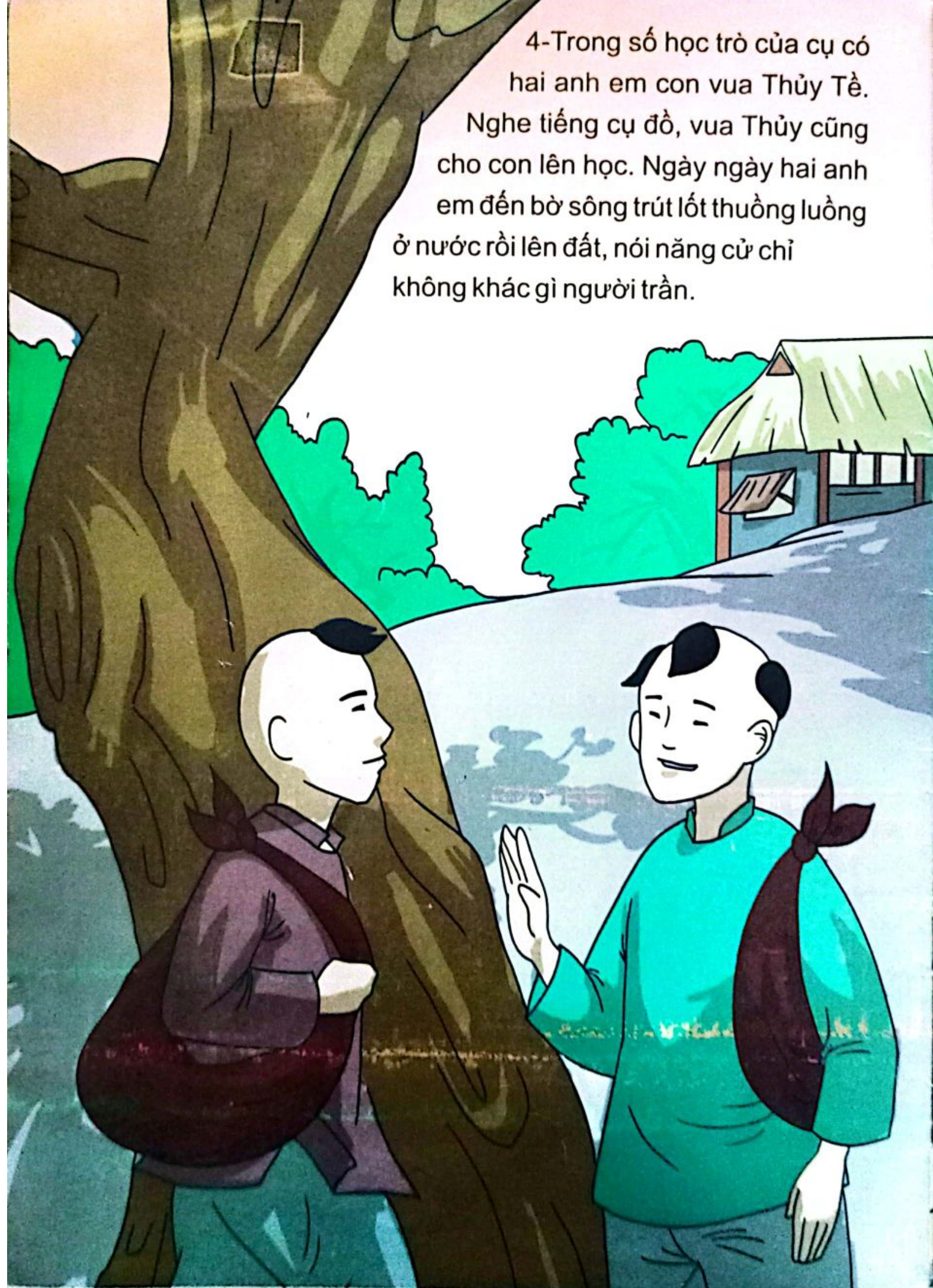
2-Về sau nhà vua nghe tiếng, vời cụ về Kinh giao cho trông nom trường Quốc tử và dạy thái tử học. Cụ để nhà lại cho vợ con rồi đi nhậm chức. Nhưng được hơn một năm đã thấy cụ chống gậy trở về. Cụ bảo mọi người rằng: -Ta không thể chịu được với bảy tên quyền thần dối vua hại nước!

3-Từ đó người ta thấy cụ trở lại nghề dạy học. Lần này những người đến xin "nhập môn" đông vô kể. Cả một cái gò cao ở xóm Văn phải dựng thêm ba bốn mái nhà nữa mới đủ chỗ để chứa học trò. Nhà trong xóm chật ních những anh đồ nho, đủ mặt người Kinh, người Trại. Đó là chưa kể những người ở quanh vùng hàng ngày cõm đùm cõm gói đi về học tập.

4-Trong sổ học trò của cụ có hai anh em con vua Thủy Tề. Nghe tiếng cụ đồ, vua Thủy cũng cho con lên học. Ngày ngày hai anh em đến bờ sông trút lột thường luồng ở nước rồi lên đất, nói năng cử chỉ không khác gì người trần.

5- Một hôm cụ Đồ đang chấm bài thì anh trưởng tràng đến kể cho biết rằng sáng hôm nay, khi chưa rõ mặt người, anh có việc đi chợ huyện, đến cầu Bưu tình cò thấy từ dưới sông có hai người đi trên mặt nước tiến vào bờ

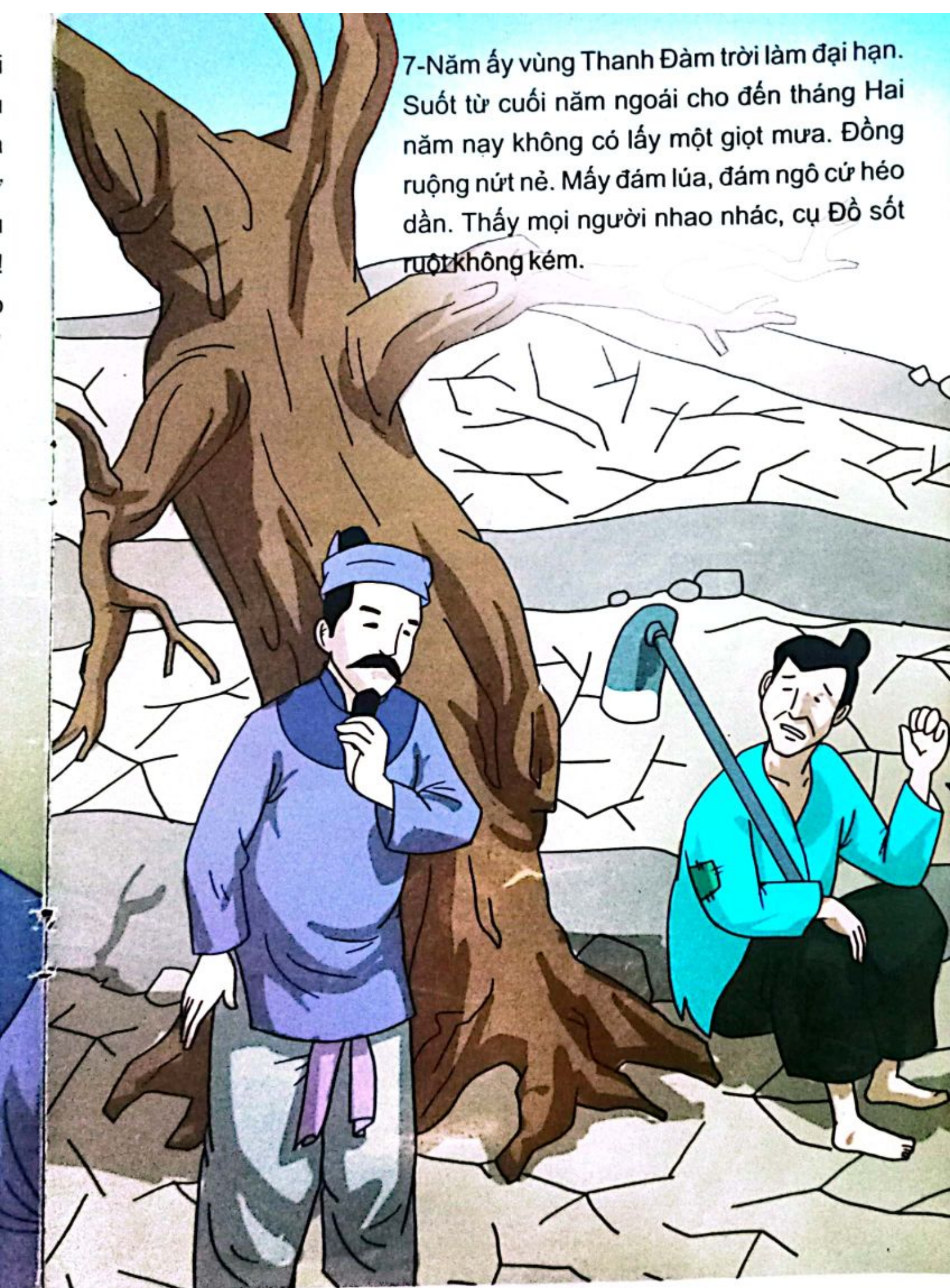

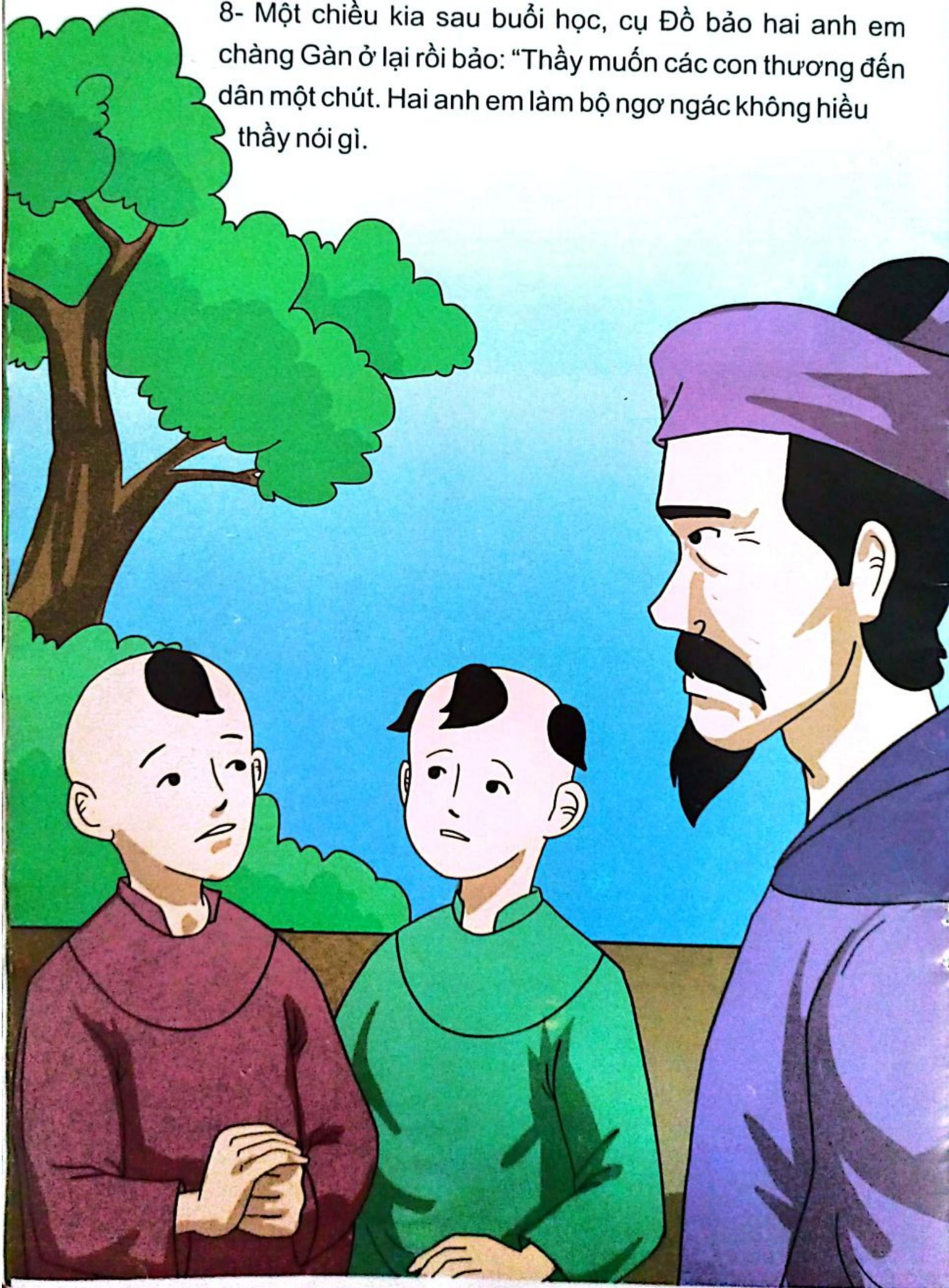
6- Anh học trò thưa : "Đúng là hai anh em nhà Gàn thầy ạ? Con đầu tiên sợ nhưng cũng cố đi theo. Quá nhiên họ vào đây. Thầy bảo bây giờ nên làm thế nào?" Cụ Đồ gật gù đáp: "Con cứ để yên mặc họ, con ạ! Nếu là quỷ thần mà họ chuộng đạo thánh hiền thì lại càng hay chứ sao!"

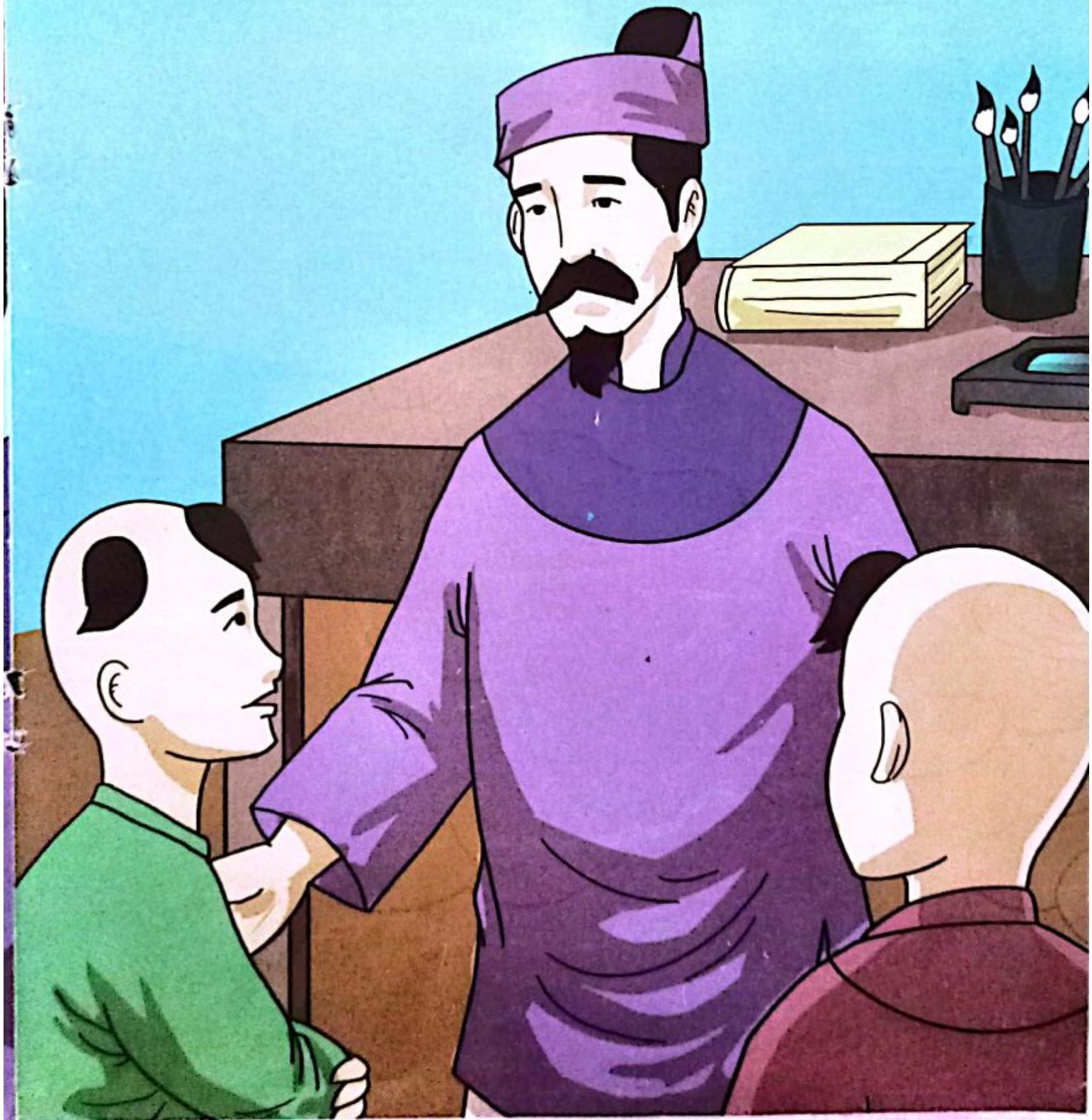
7-Năm ấy vùng Thanh Đàm trời làm đại hạn.
Suốt từ cuối năm ngoái cho đến tháng Hai
năm nay không có lấy một giọt mưa. Đồng
ruộng nứt nẻ. Mấy đám lúa, đám ngô cứ héo
dần. Thấy mọi người nhao nhác, cụ Đồ sốt
ruột không kém.

8- Một chiều kia sau buổi học, cụ Đồ bảo hai anh em chàng Gàn ở lại rồi bảo: “Thầy muốn các con thương đến dân một chút. Hai anh em làm bộ ngơ ngác không hiểu thầy nói gì.

9-Thầy họ còn giấu mình, ông cụ Đồ nói: "Các con bắt tất phải giấu. Thầy đã biết cả. Bây giờ đây chỉ có các con là cứu được dân sự. Các con hãy làm mưa 1 trận cho họ nhờ"

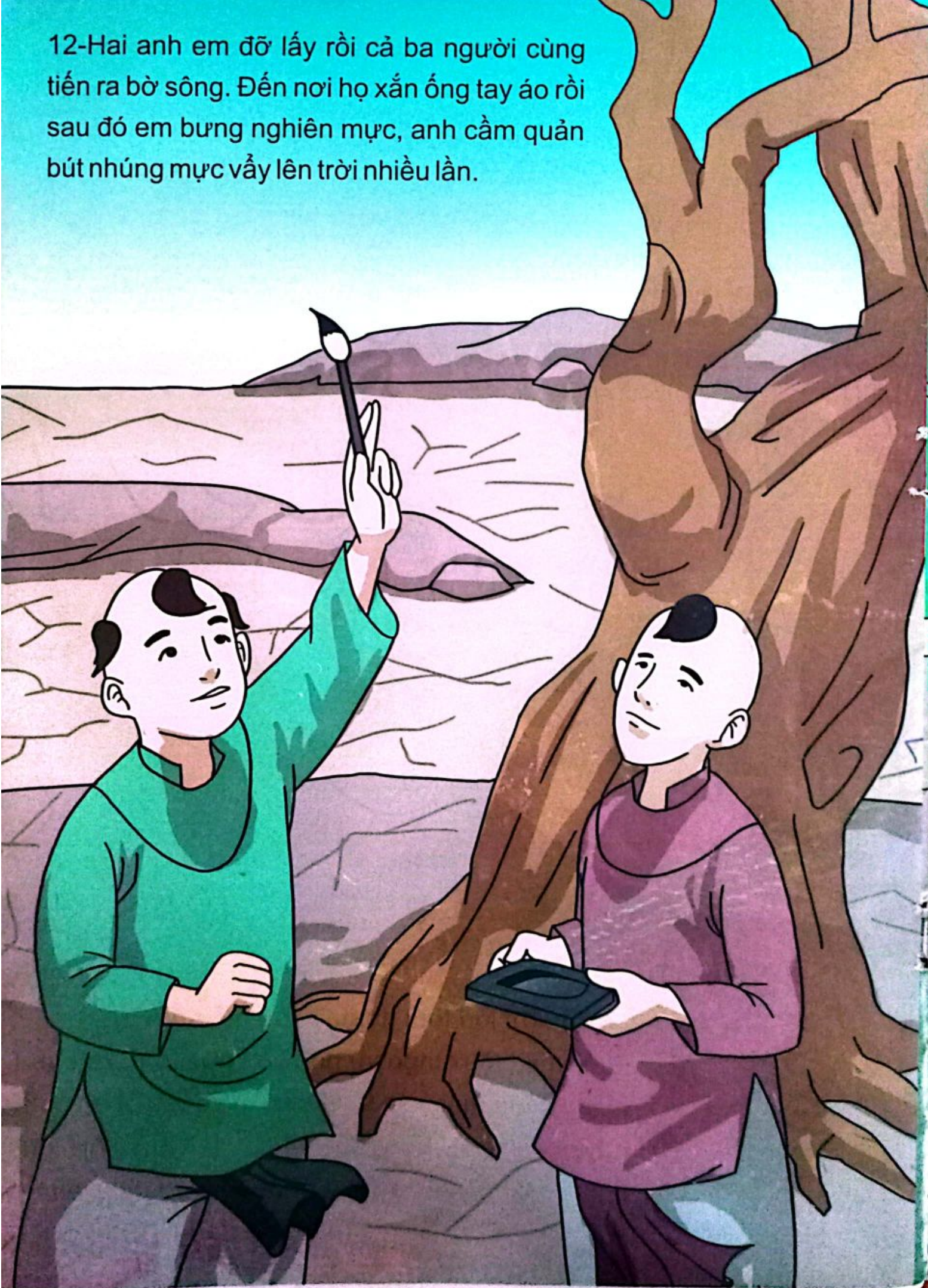
10-Hai anh em đưa mắt nhìn nhau, hồi lâu bảo cụ: “Dạ, nhưng hiềm vì sông hồ đều có lệnh “phong bế” cả thì lấy đâu ra nước bây giờ”. Cụ khản khoản: “Các con cố nghĩ thử xem có thể lấy nước ở đâu được không. Không cứu được nhiều thì ta hăng tậm cứu ít vậy!”

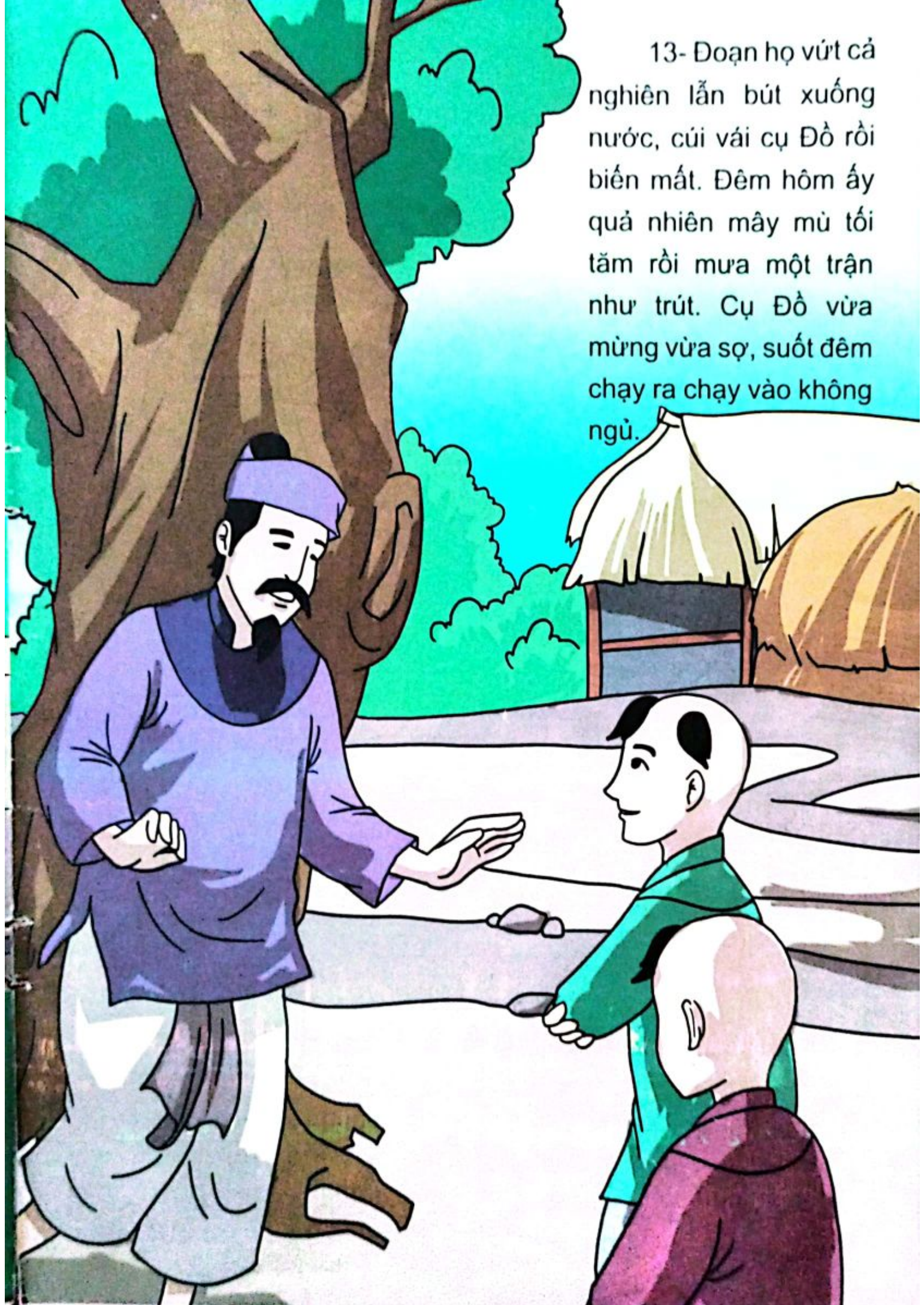
11-Hai anh em ngần ngừ hồi lâu rồi chỉ vào nghiên mực đặt trên án thư, bảo cụ Đồ: “Dạ, oai trời thì rất nghiêm nhưng lời của thầy thì rất trọng. Chúng con xin vâng lời thầy. Chúng con sẽ dùng nước ở nghiên mực này tắm thấm nhuần trong một vùng vậy”. Cụ Đồ mừng rỡ chạy lại án thư bê cái nghiên mực lớn còn đầy nước và cả quản bút lông của mình thường dùng, đưa cho họ.

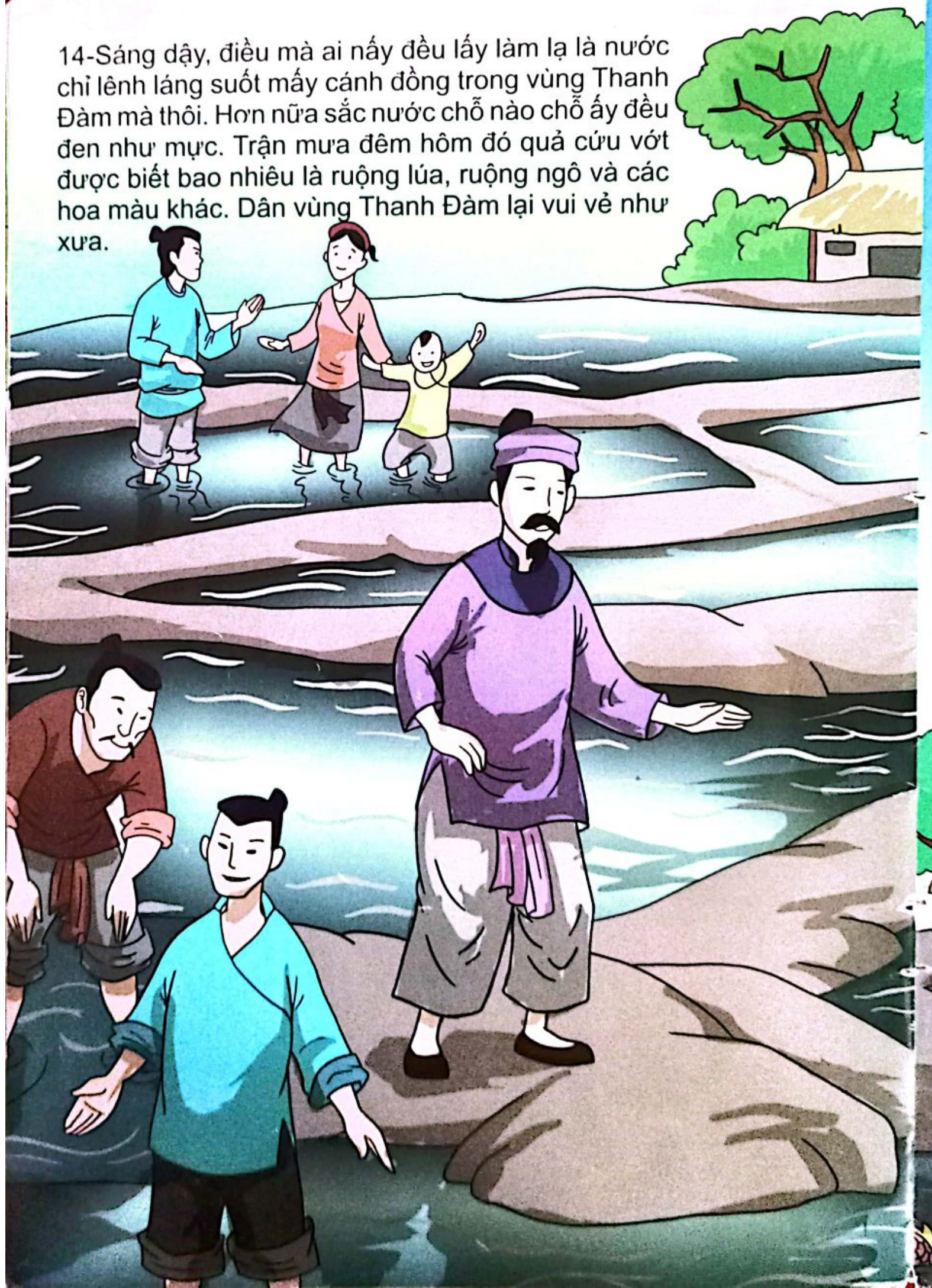
12-Hai anh em dỡ lấy rồi cả ba người cùng tiến ra bờ sông. Đến nơi họ xắn ống tay áo rồi sau đó em bưng nghiên mực, anh cầm quản bút nhúng mực vẩy lên trời nhiều lần.

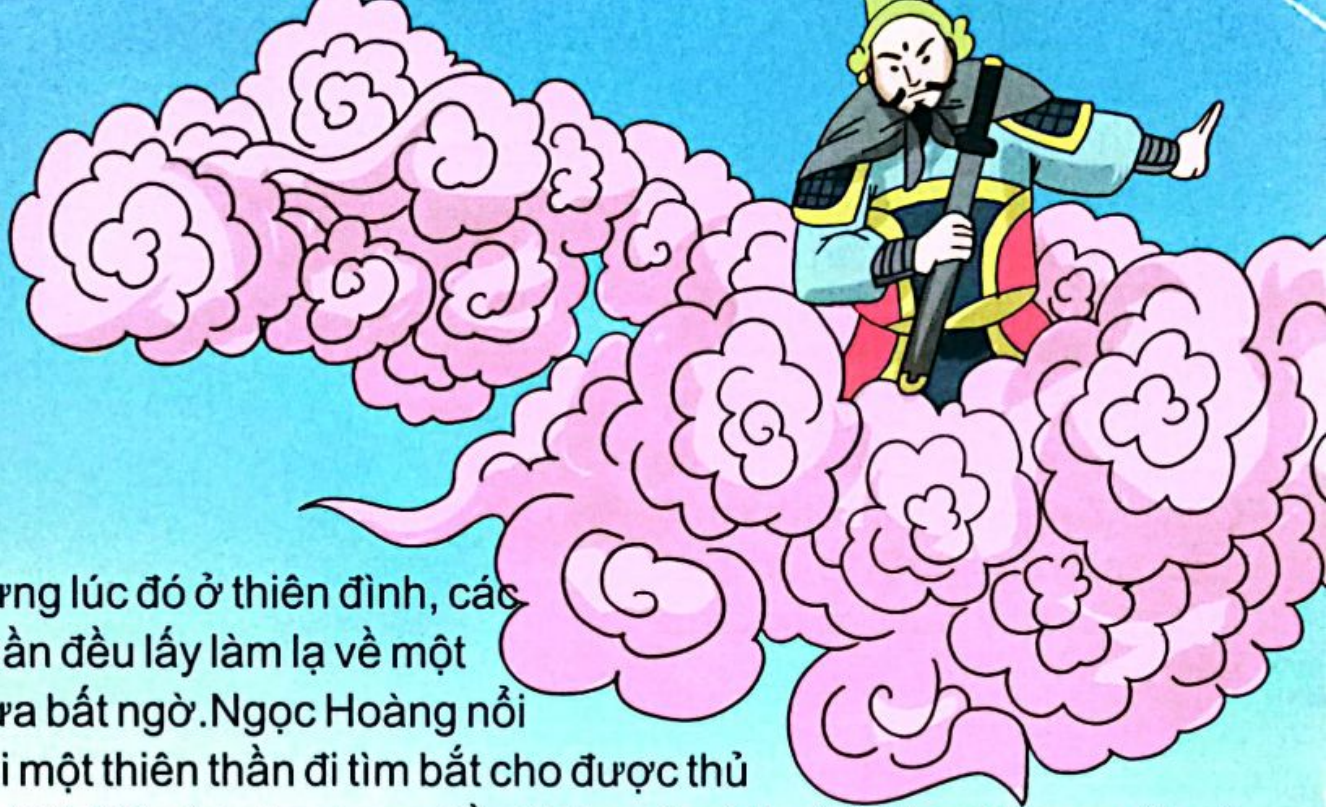

13- Đoạn họ vớt cả
nghiên lẫn bút xuống
nước, cúi vái cụ Đồ rồi
biến mất. Đêm hôm ấy
quả nhiên mây mù tối
tăm rồi mưa một trận
như trút. Cụ Đồ vừa
mừng vừa sợ, suốt đêm
chạy ra chạy vào không
ngủ.

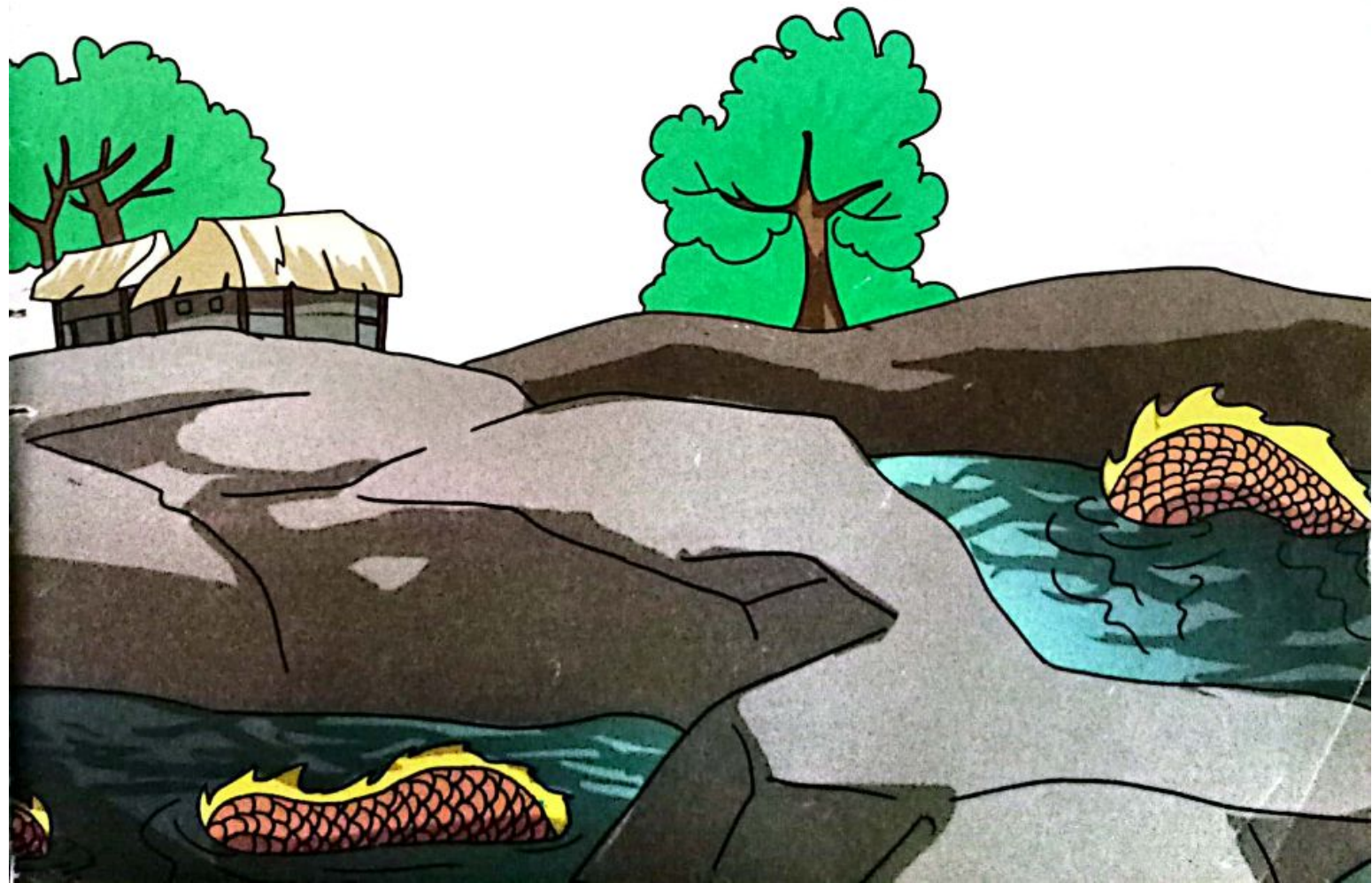

14-Sáng dậy, điều mà ai nấy đều lấy làm lạ là nước chỉ lênh lảng suốt mấy cánh đồng trong vùng Thanh Đàm mà thôi. Hơn nữa sắc nước chỗ nào chỗ ấy đều đen như mực. Trận mưa đêm hôm đó quả cứu vớt được biết bao nhiêu là ruộng lúa, ruộng ngô và các hoa màu khác. Dân vùng Thanh Đàm lại vui vẻ như xưa.

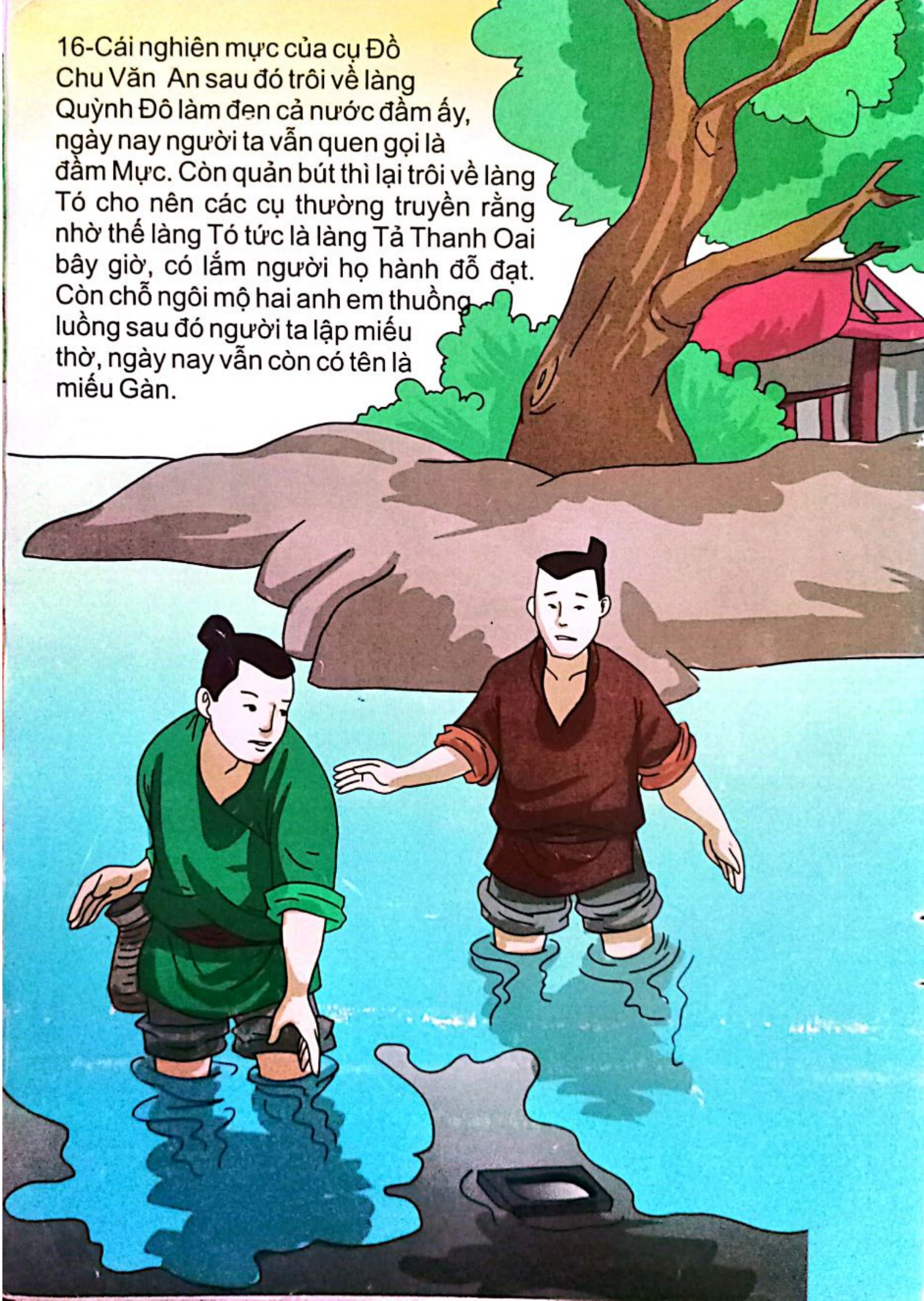

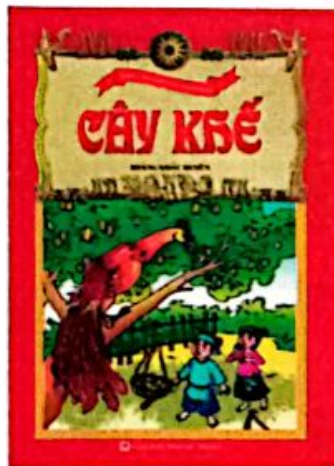
15-Nhưng lúc đó ở thiên đình, các thiên thần đều lấy làm lạ về một trận mưa bất ngờ. Ngọc Hoàng nổi giận sai một thiên thần đi tìm bắt cho được thủ phạm tội. Và cả hai anh em đều không thoát lưới trời nghiêm ngặt: cả hai đều rơi đầu dưới lưới búa của thần Sét. Xác của họ hiện nguyên hình là hai con thuồng luồng song đầu một nơi mình một nẻo, giạt vào gậm cầu Bư. Cự Đồ nghe tin rất thương xót. Cự khóc và cự bắt tất cả học trò đưa đám chôn hai con thuồng luồng. Khăn áo hôm ấy trắng phau cả một bờ sông. Xác hai con vật được chôn cất một cách tử tế ở bên cầu và cũng đắp thành nấm như mộ của người.

16-Cái nghiên mực của cụ Đồ Chu Văn An sau đó trôi về làng Quỳnh Đô làm đen cả nước đầm ấy, ngày nay người ta vẫn quen gọi là đầm Mực. Còn quản bút thì lại trôi về làng Tó cho nên các cụ thường truyền rằng nhờ thế làng Tó tức là làng Tả Thanh Oai bây giờ, có lắm người họ hành đỗ đạt. Còn chỗ ngôi mộ hai anh em thuồng luồng sau đó người ta lập miếu thờ, ngày nay vẫn còn có tên là miếu Gàn.

TRÂN TRỌNG GIỚI THIỆU

tuanviet printing

Công ty In Tuấn Việt giữ bản quyền công bố tác phẩm
mọi tổ chức cá nhân muốn sử dụng tác phẩm dưới mọi
hình thức phải được sự đồng ý của chủ sở hữu quyền tác giả.

